

TAT

DE LA CREDINȚĂ LA ÎNCREDERE

Descoperă-ți adevărata identitate
și plonjează în infinita potențialitate

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României TAT

**De la credință la încredere : descoperă-ți adevărata
identitate și plonjează în infinita potențialitate / TAT. -**

București : Smart Publishing, 2017

ISBN 978-606-8956-05-3

159.9

Copyright © 2017 TAT

Toate drepturile rezervate.

www.tvamasi.com/ro

@youaretat

Coperta: înăuntru design

Copyright @ 2017 Smart Publishing

Tehnoredactor: Liviu Stoica

ISBN 978-606-8956-05-3

București 2017

Cuprins

Prefață.....	7
--------------	---

PARTEA I. Spulberarea credinței

Capitolul 1. La ce să vă așteptați	15
Înainte de toate	15
O atenționare.....	17
Pentru a beneficia în totalitate.....	19
Capitolul 2. Unde ne aflăm	23
Confesiune.....	23
Povestea zidarilor obsesivi	24
Lumea noastră.....	25
Societatea.....	28
Capitolul 3. Iluzii comune	31
Introducere.....	31
Realitatea	33
Timpul	37
Chestii, lucruri.....	40
Alți oameni	42
Eu, persoana mea și problemele mele.....	44
Realitatea gândurilor și a sentimentelor	47
Capitolul 4. Ce putem ști cu adevărat.....	52
Despre memorie	54

Despre relații	57
Despre smerenie	58
Despre religie și spiritualitate	60
Despre adevăr	61
Capitolul 5. Ce este de făcut	63
Întotdeauna, totul este aici și acum	63

PARTEA a II-a. Către încredere

Capitolul 1. Introducere	67
Introducere	67
Capitolul 2. Esența mesajului	72
Cea mai simplă învățătură	72
Dumnezeu sau despre Dumnezeu	74
Capitolul 3. Piedici în calea cunoașterii lui	
Dumnezeu	77
Cunoașterea binelui și a răului	77
Vinovăția	81
Legea și păcatul	84
Capitolul 9. Pași către libertate	96
Acțiune corectă	96
Părăsirea lumii	99
Responsabilitatea noastră	105
Capitolul 10. Uniune	109
Fii întreg!	109
Vederea adevărată	116
Sfârșitul timpului	120
Despre autor	127

Prefață

Cu ce să încep? Ar fi foarte simplu dacă aș ști măcar ce ar fi cel mai util să vă comunic... Mă gândesc dacă nu ar fi bine să înglobez într-o singură frază tot conținutul acestei cărți și să vă scutesc, astfel, de citirea ei. Dacă aș găsi-o, poate ea ar suna ceva de genul: „Nu mai căutați încoace și încolo după orice idee de salvare, iluminare, iertare, eliberare, dezvoltare – sau cum doriți voi să numiți experiența de Nirvana sau de a ajunge în Rai – pentru că ceea ce căutați este chiar aici“. Oriunde v-ați duce, acel loc va fi tot un *aici*, atunci când ajungeți. Oricând ați ajunge, acel moment va fi tot un *acum*. Pe oricine ați urmări sau asculta pe cale, cu alte cuvinte, orice ghid v-ați alege – fie el un om, zeitate sau carte – acel ghid va fi ales de voi. Deci, pentru orice fel de succes și, în aceeași măsură, eșec, nu poate fi tras la răspundere nimeni altcineva decât voi. Și, dacă ați ales această carte, nu pot decât să vă fiu recunoscător pentru faptul că îmi plătiți cheltuielile. Eu doar comunic un mesaj, un mesaj pe care l-am primit și eu, la rândul meu. Nu am fost obligat să îl primesc, ci, pur și

Capitolul 1

La ce să vă așteptați

Înainte de toate

Nu există niciun adevăr mareț. Nu există nicio informație care, atunci când este dobândită, să dezvăluie adevărata funcționare a universului și să reveleze sensul sau scopul vieții. Natura realității este în mod constant disponibilă simțurilor noastre, dar, fiind foarte ocupați cu cotidianul, trecem cu vederea evidența acestui fapt. Este foarte simplu să vezi realitatea, să vezi ceea ce ești, acest lucru nu necesită niciun fel de pregătire specială. De fapt, o vezi mereu dar alegi să o ignori. Aceasta, poate din cauză că așa ai fost învățat, fiind în mod sistematic și repetat distras de la prezența acestui fapt și încurajat sau, mai bine zis, constrâns să acorzi atenție în exclusivitate lumii exterioare. Oricum, nu contează foarte mult. Cunoșterea posibilelor cauze ar putea fi de folos unui psiholog sau cercetător, însă acest lucru nu-ți va servi în mod neaparat.

Adevărul despre viață *este*. Nu este o informație. Deși poți încerca să-l înfățișezi, vei eșua negreșit.

Nu este o stare de omnisciență în care totul este revelat, chiar dacă aceasta poate fi senzația primită, ascultând oameni care vorbesc despre el. Nimeni nu îl poate împărtăși, nimeni nu te poate ajuta să-l obții, munca din greu nu-l va desăvârși. Nu este nimic de obținut sau de făcut. Adevărul despre viață *este*. Realitatea *este*. Este *acum* și este ceea ce *ești*.

Singurul mod în care îl poți cunoaște cu adevărat este să abandonezi orice încercare de a-l înțelege la nivel mental, intelectual. Înțelegerea mentală sau intelectuală funcționează în așa fel încât orice cunoștință nouă poate fi asimilată doar pe un fundament de cunoștințe vechi, deja formate. Așadar, orice cunoștințe asimilate în acest mod vor fi pur conceptuale, pur teoretice și pe o bază deja putredă. Trebuie să o luăm de la început. Conceptele, cuvintele, gândurile nu au nimic de a face cu realitatea, cu excepția faptului că permit propagarea unui mesaj ca acesta. Adevărul despre ceea ce este, este. Nu necesită nicio descriere. Mai mult, orice fel de descriere, oricât de plină de tact, dacă te vei concentra doar asupra cuvintelor, te va îndepărta de adevăr. Chiar și faptul că vei citi acest lucru te poate îndepărta, însă iată-mă scriind aceste cuvinte în speranța că atunci când te vei opri din citit, atenția ta va cădea asupra atemporalului adevăr.

Dacă înțelegi aceasta cu adevărat, nu trebuie să citești mai departe.

O atenționare

Nu susțin că sunt în posesia adevărului. Mi-aș pune semne de întrebare cu privire la oricine ar spune acest lucru. Adevărul este. Nu poate fi obiectul unei posesii. Este disponibil în mod egal orcuil îl caută cu ardoare. Nu-mi doresc să țin predici sau prelegeri, chiar dacă unele lucruri pe care le voi spune pot fi interpretate în acest fel. Sunt conștient de limitele mele ca om și, mai ales, ca scriitor. Sunt perfect conștient de faptul că nimic din ceea ce oricine ar putea spune nu se poate nici măcar apropia de realitatea a ceea ce este. De aceea, vă rog, nu ma luați prea în serios. Cuvintele mele ținesc la îndepărtarea vălului de minciuni, astfel încât să puteți vedea clar, cu ochi limpezi, nu prin prisma ideilor altor oameni. Cu toții, fără excepție, ne-am lăsat influențați într-o oarecare măsură de alți oameni, de convingeri exterioare, evenimente etc. Afirmațiile pe care le fac nu sunt menite pentru a fi recitate ca argumente în discuțiile sau neînțelegerile pe care le aveți cu alții. Nici nu stau să justifice acțiunile voastre, de orice natură ar fi ele. Nu recomand munca de misionar în general, mai ales în numele meu sau în numele acestei cărți. Voi folosiți-vă de această carte, iar, dacă găsiți că vă este de folos, recomandați-o și altora, dar nu insistați. Nu toată lumea este pregătită sau vrea să le fie provocate convingerile, nici nu sunt de părere că ar trebui să se îndeplinească acest lucru.

Această lectură are ca scop descoperirea, nu învățarea. De aceea, nu vă voi preda nimic, ci voi încerca să vă îndemn să cercetați modul în care percepeți realitatea, realitatea personală. Conținutul acestei cărți nu are nicio valoare în sine, valoarea fiind dată de bunăvoința și sinceritatea cu care veți aborda voi cercetarea încurajată, problemele puse în rândurile care urmează.

Nu vă păcăliți singuri! Creând o metodologie sau un set de reguli sau principii din ceea ce este prezentat în această carte, vă furați singuri căciula. Totuși, este ușor să confundați faptul că ați memorat ceva despre ceva cu însăși cunoașterea intimă a acelui ceva, dar nu vă faceți griji. Odată ce ați văzut diferența, nu veți mai putea fi induși în eroare. Uneori, veți putea afla răspunzând sincer la întrebarea: „Știu cu adevărat acest lucru sau este doar o opinie, un lucru învățat?”.

Folosiți-vă în mod înțelept de această carte. Sugerez să o citiți încet și să luați pauze frecvente. Repet, nu informația este cheia. Creierul va lucra chiar și atunci când nu sunteți angajat în mod activ în citire sau în dezbaterăa unei idei anume. Probabil, vă va fi de folos să aveți unele întrebări trecute pe o foaie de hârtie sau pe un carnetel, fiindu-vă mai ușor să păstrați un fir logic și, astfel, să evitați să mergeți în cercuri.

#

Pentru a beneficia în totalitate

Această carte nu are scopul de a vă învăța lucruri noi. Multe lucruri pe care urmează să le citiți le-ați mai auzit până acum. Ceea ce le aseamănă însă este faptul că ați ales în mod sistematic să le ignorați. Sau, în cel mai bun caz, le-ați memorat, le-ați pus în buzunar, gata să fie scoase în acele momente-clîșeu. Sau, mai rău, le-ați folosit într-un citat postat pe rețelele de socializare pentru a arăta lumii cât de profunzi sunteți, de fapt. Nu este în intenția mea de a devalorifica clișeele, pentru că multe dintre ele au o oarecare bază în realitate, iar rezistența lor în timp demonstrează, într-un fel, acest lucru. Motivul pentru care unele afirmații devin clișee este faptul că ele ajung a fi recitate de oameni cu lipsă de putere, de autoritate; și aici nu mă refer la autoritatea oferită de titluri, stataturi sociale ș.a.m.d., ci la autoritatea care este conferită de cunoașterea intimă și personală. În alte cuvinte, aceste afirmații sunt recitate de oameni a căror viață nu este un exemplu a ceea ce ei predică și susțin cu nonșalanță, ba chiar, uneori, demonstrează total opusul. Deci, aceasta este o avertizare: nu desconsiderați cele citite în această carte pe motivul că le-ați mai auzit până acum, pentru că vi se oferă o posibilitate de a descoperi ceva.

Nu glorificați cuvintele. Luați-le drept ceea ce sunt și folosiți-vă de ele, dar nu le venerați, nu le puneți pe un pedestal și nu vi le scrieți pe frunte sau pe cartea de vizită. Cuvintele *nu* au un înțeles

fix. Ele înseamnă ceea ce societatea spune că înseamnă. Limbile pe care le vorbim, fiind fluide, în timp își schimbă gramatica și cuvintele. Unele cuvinte nu se mai folosesc și ies din uz, altele își schimbă înțelesul, astfel creând un din ce în ce mai mare ghivechi; mesajele, care se doreau transmise inițial, nu mai ajung la receptor sau ajung într-o formă cu totul distorsionată. Nu e nici de mirare că ajungem să fim confuzi. Astfel, înțelepciunea trecutului ajunge să fie diluată, iar multe din zicalele care ajung la noi tind să fie interpretate greșit, pot ajunge chiar să aibă un înțeles opus. Să luăm exemplul bine-cunoscutei zicale „Cine are carte, are parte“. În contextul în care a apărut această zicală, ea a avut un înțeles cu totul diferit față de cel de astăzi. Bineînțeles că nu se referea la studii și la cărți de citit. Această zicală avea de-a face cu acte și proprietăți. Și anume, dacă un ai act care dovedește posesiunea unui pământ, de exemplu, atunci el îl îți aparține. Cu următorul lucru mi-aș dori să rămâneți de aici: cuvintele nu sunt niciodată ceea ce ele descriu, ele nu sunt realitatea. Deci nu rămâneți fixați pe ele și, foarte important, relaxați-vă supozițiile, ipotezele pe care le aveți. Permiteți să vi se demonstreze și, totodată, să vă demonstrați singuri că greșiți în unele privințe. Bucurați-vă de această oportunitate. Este singurul mod în care veți putea trece prin această carte, în cazul în care îndeletnicirile masochiste nu vă surâd. Așadar, aș dori să rezum a doua avertizare la vechea zicală din filosofia Zen: „Nu confunda luna

cu degetul care arată către ea“ sau cum îmi place mie să spun: „Nu mă trage de deget și nu te mai uita la mine-n gură!“.

Scopul acestei cărți nu este acela de a vă umple capul cu informații sau de a vă oferi un sistem de convingeri sau o rețetă de a trăi, ci dorește tot un opus: îndepărtarea tuturor conceptelor nefolositoare, curățarea tuturor mizeriilor din minte. Chiar dacă suntem conștienți de acest fapt sau nu, cu toții suntem niște colecționari împătimiți când vine vorba de convingeri, mai ales cele nefolositoare și cele dăunătoare. Poată nu îmi veți da imediat dreptate în privința acestui lucru și veți încerca să mă prostiți, pe mine, și, ce-i mai rău, pe voi înșivă, numindu-le drept „principii“, „etică“, „moralitate“, „bun-simț“ sau drept orice altceva peste care puteți ușor trece cu vederea sau care este agreabil în ochii lumii. Alți termeni în care v-ați putea găsi confortul sunt „educație“ sau „experiență“. Da, am spus-o! Neprețuita educație prin care ați trecut a prezentat un mare dezavantaj, pe de-o parte, pe care tuturor ne este atât de ușor să-l ignorăm. Mă refer la faptul că această educație ne-a forțat să conformăm unor tipare impuse de societate, într-un așa hal încât nu ai putea distinge indivizi dintr-un grup destul de mare. Ar putea fi mai multe motive pentru acest lucru, dar ne vom întoarce la această idee mai târziu. Se pare că fiecare dintre noi avem idei și reguli foarte rigide, cu privire la viață, alți oameni, și chiar cu privire la noi înșine. Cu toate acestea, puteți spune că această listă rigidă vă ajută să vă orientați în viață,